

[Ministeren for Grønland.]

denne nye ordning fortrinsvis sker ved grønlandsk arbejdskraft, og man har ved gennemgangen af de forskellige muligheder satset meget højt herpå ved gennem enkelthederne, f. eks. med hensyn til det store personfradrag i stedet for de mange små fradragsmuligheder, at gøre administrationen nemmere for de nye folk, der skal arbejde med disse ting. Mange, mange andre bestemmelser i dette lovforslag sigter på at gøre denne administration så nem og problemfri som muligt. Selvfølgelig ved vi også udmærket, at hvor enkel denne administration end forsøges gjort, vil der opstå problemer, det er klart. Det er en ny administrationsform, der skal indføres, det er nye folk, der skal administrere den, og der vil være problemer med den. Men gå så langt, som hr. Lembourn foreslår, at vi skal have et prøveår, kan jeg ikke, og jeg mener heller ikke, at det er nødvendigt, for vi har nu lidt tid, inden lovforslaget træder i kraft pr. 1. januar 1975, til at give den oplysning, som er nødvendig. Jeg er selv vidende om, at mange i Grønland lever med misforståelser med hensyn til skatten. Alle disse misforståelser må vi prøve at rydde af vejen inden skattens indførelse, men jeg tror, at gennem den uddannelse, gennem den kursusvirksomhed, som ministeriet for Grønland allerede har planlagt, og gennem den hjælp, som de enkelte kommunale myndigheder vil kunne få fra skatteinspektoratet, vil det være muligt allerede fra begyndelsen at køre de enkeltheder i lovforslaget igennem, således at ikke alt for mange problemer opstår. Derfor vil jeg ikke på forhånd love, at vi skal have 1 års indkøringsperiode.

Også hele spørgsmålet om udligningsmuligheden hører med i billedet, og det var hr. Holger Hansen også inde på. Jeg vil meget gerne drøfte alle de spørgsmål, der er rejst, i udvalget, det er klart, og jeg er helt enig med hr. Holger Hansen i, at det vil være rigtigt at afvente byrde- og opgavefordelingsudvalgets betænkning, før vi skrider til virkeliggørelsen af et forslag om udligningskat. Til gengæld vil jeg også sige, at vi fra ministeriets side vil gøre alt, hvad der kan gøres, for at denne udligningsordning kan træde i kraft nogenlunde samtidig med skattens indførelse.

Interessen for hele udligningsspørgsmålet hænger nøje sammen med den opfattelse, vi alle sammen har, og som går ud på, at der findes meget store indkomstforskelle imellem de enkelte kommuner. Nu taler vi ikke om indkomstforskelle mellem personer — vi ved, at de er meget store somme tider — men vi taler om indkomstforskelle mellem de enkelte kommuner. Vi har i ministeriet for Grønland lavet nogle udregninger, der tilsyneladende beviser, at der ikke findes det kolossalt store spænd mellem indkomsterne i de forskellige kommuner. Disse tal vil jeg meget gerne stille til rådighed for udvalget, så man dér kan dissekere dem og finde ud af, hvordan hele udligningsordningen vil kunne gennemføres i lyset af de oplysninger, vi i dag har om indkomstfordelingen mellem kommunerne.

Flere af ordførerne, bl. a. hr. Svend Haugegaard og hr. Poul Dam, var inde på de følelsesmæssige betragtninger, der også må tages med i dette. Hr. Moses Olsen var også inde på, at skatten efter dette lovforslag ville være en danskerskat, at der ikke ville være ret mange grønlændere, der kom til at betale skat. Jeg vil gerne sige dertil, at jeg som folketingsmand i begyndelsen af vore drøftelser om indførelse af skat var meget stor tilhænger af at gøre bundgrænsen så lav som muligt, netop for at kunne få så mange grønlændere som muligt med ind i systemet fra begyndelsen. Men når vi rent faktisk nu har foreslået en meget lav bundgrænse, meget stort personfradrag, så skyldes det bl. a. de hensyn, jeg omtalte før, nemlig hensynet til administrationen og ikke mindst hensynet til de mennesker, fortrinsvis grønlændere, der kommer til at arbejde med hele skattesystemet. Vi har afvejet disse to ting mod hinanden og fundet ud af, at det vil være rigtigt i første omgang at medtage færre grønlændere med mindre indtægter, men med mulighed for med årene at inddrage flere og flere skatteydere, efterhånden som hele systemet indkøres, og efterhånden som personalet inden for de enkelte kommuner bliver mere og mere vant til at behandle disse ting.

Til slut vil jeg gerne sige til hr. Moses Olsen, at jeg var glad for den principielle tilslutning til lovforslaget. Men jeg vil gerne meget stærkt understrege, at hele formålet